

Titel: Kapitel 81.

Citation: "Kapitel 81.", i 1909: Lov, s. Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r30-shoot-chptrd1e22228/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: 1909: Lov

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Dom, ifølge § 922 hører, hvis Sagen er en Nævningesag, at Tiltalte ved en gyldig Nr. 53. Nævningeerklæring er kendt skyldig i den Forbrydelse, for hvilken der er Spørgsmaal ^{26de} om at domfælde ham. _{Marts.}

Gaar den ny Realitetsdom ud paa Tiltaltes Erfindelse, kan Højesteret af egen Drift optage og afgøre Spørgsmaalet om Erstatning til Tiltalte for uforskyldt Vare-tægtsfængsel eller uforskyldt Udstaaelse af Straf, medmindre Tiltalte har begært dette Spørgsmaal afgjort under Medvirkning af Nævninger.

Finder Højesteret, at den paaankede Afgørelse bliver at forandre, men at Betingelserne for, at Retten kan afsige Realitetsdom, ikke ere til Stede, ophæver Højesteret Dommen og, for saa vidt Ophævelsesgrunden ogsaa rammer den til Grund for Dommen liggende Behandling, denne eller den Del deraf, hvorom dette gælder. I Forbindelse hermed bliver Sagen, for saa vidt den foreliggende Fejl ikke er af den Besskaffenhed, at Landsretten burde have afvist Sagen, at hjemvise til denne Ret. Saa vidt fornødent bør i saa Fald Højesterets Dom angive, fra hvilket Punkt den ny Behandling skal tage sin Begyndelse.

Skal Tiltalte i et Tilfælde, hvor Højesteret vil afsige ny Realitetsdom, dømmes efter et Straffebud, som ikke er bragt i Anvendelse ved den paaankede Dom, og om hvis Anvendelse Anklageren heller ikke har nedlagt Paastand for Højesteret, bør der være givet Parterne særlig Løjlighed til at udtale sig herom. Er Sagen kun indanket fra Tiltaltes Side, kan der derhos ikke idømmes strengere Straf end bestemt af Landsretten.

§ 938.

Naar Hjemvisningsdom er afsagt, har Paatalemyndigheden, hvis den ikke fralder Tiltale, uden Ophold at foranstalte Sagen paa ny indbragt for Landsretten.

Hvor Landsretten finder det nødvendigt, kan den beslutte at genoptage Behandlingen fra et tidligere Punkt end angivet i Hjemvisningsdommen. Forinden ny Dom afsiges, maa der i ethvert Tilfælde være givet Parterne Løjlighed til at udtale sig. Var Sagen kun indanket fra Tiltaltes Side, kan strengere Straf ikke idømmes end ved den tidligere Dom, medmindre Betingelserne for Genoptagelse ere til Stede.

Skal i en Nævningesag ny Domsforhandling finde Sted, maa ingen Nævning medvirke, som har deltaget i den tidligere Domsforhandling.

Kapitel 81.

Paaanke af Domme, afsagte af Underretterne.

§ 939.

Domme, afsagte af en Underret, kunne, med de nedennævnte Undtagelser, af Amtmanden (i København Politidirektøren) eller Tiltalte paaankes til den Landsret, til hvis Kreds vedkommende Ret hører. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgaaende Behandling og de under denne faldne Afgørelser.

I Politisager kan Dommen ordentligvis kun paaankes af det Offentlige, naar andre Følger end Bøde eller Konfiskation kunne idømmes efter det Lovbud, Tiltalen lyder paa, og af Tiltalte kun, naar højere Straf er idømt end Bøde af 40 Kr. eller Konfiskation af Genstande af tilsvarende Værdi. Dog kan Justitsministeren undtagelsesvis paa Andragende — der maa fremsættes inden fjorten Dage efter Dommens Afsigelse eller, hvis det er Tiltalte, som vil anke, og han ikke har været til Stede ved Dommens Afsigelse, efter dens Forkyndelse — tilstede Anke, naar det findes, at særlig Nr. 53: Lov af 26. Marts om Rettens Pleje. 2

Nr. 53. Grund hertil foreligger, navnlig hvor Sagen skønnes at have en almindelig Interesse, eller Dommen medfører videregaaende betydelige Følger for Tiltalte. Under tilsvarende Betingelser kan Justitsministeren tilstede, at de i §§ 913—14 ommeldte Afgørelser paaankes af det Offentlige.

26de
Marts.

Naar saadant Andragende bevislig er indgivet til Justitsministeren, kan Landsrettens Formand bestemme, at Fuldbyrdselsens skal udsættes eller standses; dette sker i hvert Fald, naar Anke tilstedes.

§ 940.

Ved Paaanke af de her omtalte Domme blive Reglerne i §§ 918—21 og 923—28 i det hele at anvende med de Lempelser, som følge af Forholdets Forskelligheder, samt med følgende nærmere Bestemmelser:

1) Tiltaltes Ankemeddelelse (§ 925, jvf. § 927) kan, naar han afgiver samme personlig, fremsættes mundtlig til vedkommende Rets Retsbog, selv om det ikke sker straks ved Dommens Afsigelse; Dommeren bør være ham behjælpelig herved.

2) Hvor Justitsministeren i Henhold til § 939 har tilstedet Anke, maa fornøden Ankemeddelelse og Begrundelse afgives inden en Uge, efter at Tilladelsen er meddelt.

§ 941.

Saa snart Ankemeddelelse har fundet Sted, har Modparten Adgang til for Landsretten at fremsætte Begæring (jvf. § 826) om Ankesagens Afvisning af nogen af de i § 930 nævnte Grunde, eller fordi Anke er udelukket efter § 939. Saadan Afvisning kan ske — være sig efter Begæring eller uden Paastand — ved Kendelse i et ikke offentligt Retsmøde, efter at der er givet den ankende Adgang til at ytre sig mundtlig eller skriftlig.

§ 942.

Saa snart Paatalemyndigheden har ladet de foreskrevne Meddelelser (§§ 924 og 927) forkynde for Tiltalte eller har modtaget dennes Ankemeddelelse eventuelt med tilhørende Begrundelse, indsender den snarest muligt Sagens Akter til Landsretten. Ved Sagens videre Forberedelse og Behandling blive Reglerne i §§ 931, 932, 2det til 4de Stykke, 933 og 935—38 at anvende med de fornødne Lempelser. Vil nogen af Parterne begære, at der skal indhentes ny Oplysninger, træffer Landsretten i et ikke offentligt Retsmøde Afgørelse herom, efter at der er givet Modparten Lejlighed til at ytre sig skriftlig eller mundtlig, og paalægger eventuelt Undersøgelsesdommeren at foretage det fornødne. Paa lignende Maade forholdes, hvis Retten af egen Drift maatte beslutte, at ny Oplysninger skulle tilvejebringes.

Under Domsforhandlingen har den ankende først Ordet. I øvrigt skulle Reglerne i Kapitel 77 finde Anvendelse paa denne Behandling, for saa vidt saadant ikke er udelukket ved Forholdets Forskellighed eller særlig Bestemmelse.

§ 943.

Landsrettens Dom i en fra en Underret indanket Sag kan i Reglen ikke yderligere paaankes. Dog kan Justitsministeren undtagelsesvis tillade, at Sagen indbringes for Højesteret, naar særlig Grund hertil foreligger, navnlig naar Sagen skønnes at have almindelig Interesse eller videregaaende betydelige Følger for vedkommende. Andragende herom maa fremsættes inden saadan Frist, som bestemt i § 939, 2det

Stykke, og finde i Henseende til Virkningen af saadant Andragendes Indgivelse og Nr. 53. Tilfølgtagelse Reglerne i sidste Stykke af § 939 og i § 940 Nr. 2 tilsvarende An-^{26de} v_{Marts} vendelse.

Landsrettens Dom i en fra Underret indanket Sag om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udtaaelse af Straf kan altid indankes for Højesteret.

Reglerne i Kapitel 80 blive med de fornødne Lempelser at anvende paa Anke, som iværksettes i Henhold til nærværende Paragraf.

Kapitel 82.

Paaanke af Domme, afsagte af Sø- og Handelsretten.

§ 944.

Domme i Straffesager, afsagte af Sø- og Handelsretten, paaankes til Østre Landsret overensstemmende med Reglerne i Kapitel 81, men, hvis Dommen er afsagt med 4 søkyndige Dommere (jvf. § 9), til Højesteret efter Reglerne i Kapitel 80.

Kapitel 83.

Kære til højere Ret.

§ 945.

Overfor Kendelser og andre Beslutninger af en Landsret eller en Underret (denne sidste ogsaa som Undersøgelsesret), som ikke — eller dog ikke for Tiden — kunne gøres til Genstand for Anke i Medfør af Bestemmelserne i §§ 917 og 939, kan, for saa vidt det modsatte ikke særlig er bestemt, enhver, overfor hvem Beslutningen indeholder en Afgørelse, rejse Kæremaal til højere Ret overensstemmende med de nedenstaaende Regler. Overfor Domme kan Kæremaal kun rejses i de i §§ 990 og 993 nævnte Tilfælde.

Mod Kendelser og andre Beslutninger, der afgives under Domsforhandling eller under dennes Forberedelse, kan dog udenfor de Tilfælde, hvor Adgang til Kære har særlig Hjemmel i Loven, Kæremaal kun rejses, naar og for saa vidt Beslutningen gaar ud paa, at Sagen udsættes eller afvises eller hæves, eller angaar Fængsling, Beslag, Ransagning eller lignende, eller paalægger Straf eller Omkostninger, eller er rettet mod nogen, som ikke er Part i Sagen.

I Sager, hvor Anke ordentligvis er udelukket ifølge Reglerne i § 943, kan Kæremaal af en Part kun rejses med Tilladelse af Justitsministeren, i hvilken Henseende Reglerne om Tilladelse til Anke finde tilsvarende Anvendelse.

Overfor Kendelser og Beslutninger af Sø- og Handelsretten kan Kæremaal rejses i Overensstemmelse med foranstaaende Regler, henholdsvis til Østre Landsret og til Højesteret, jvf. § 944.

Nr. 53. Lov af 26. Marts om Rettens Pleje.